

[Indenrigsministeren.]

Medlem nævnte som Eksempel herpaa den Mand, der ved en Ejendoms Overtagelse har udstedt en Tredieprioritetsobligation, som udløber efter et vist kortere Aaremaal, og som han har regnet med efter dette Aaremaals Udløb kunde erstattes af et Kredit- eller Hypotekforeningslaan; denne Mand, siger det ærede Medlem, vilde komme i Vanskeligheder, hvis denne Paragraf blev gennemført. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det er jo slet ikke Tilfældet. Som det ærede Medlem vil se ved at gennemlæse § 5, er det kun en Forøgelse ud over den hidtil paa Ejendommen hvilende Pantegæld, der ikke maa ske, men da denne Tredieprioritetsobligation jo er en Pantegæld, vil § 5 i dette Tilfælde overhovedet ikke komme i Anvendelse.

Jeg skal dernæst rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby). Det ærede Medlem vaklede paa en ejendommelig Maade imellem at ønske en Rentenedsættelse og ikke at ønske den af Hensyn til de Fordele, der derved opnaas for Ejendomsbesidderne, Fordele, der kan kapitaliseres. Det er ganske klart, at en Nedsættelse af Renten altid i det store og hele vil medføre øgede Ejendomsværdier — derom kan der selvfølgelig ikke diskuteres —, men det ærede Medlem maa erindre, at for Landbrugets Vedkommende — og det er her, det først og fremmest kommer i Betragtning — bygger vi nu engang paa et System, det være sig forkert eller ikke, hvorved der er skabt en vis Gæld under de givne Forhold, en Gæld, som i hvert Fald mange Steder ikke mere svarer til de Forudsætninger, hvorunder den er stiftet; derfor vil en Lettelse af Renten her netop komme til at betyde Mulighed for at bære en Gældsstiftelse, som allerede er sket, hvad der jo er noget helt andet, end hvis man staar over for det Tilfælde, som man vilde staa over for i Byerne: at Rentenedsættelsen medfører større Ejendomsværdier, end der tidligere har været. Derfor er der ogsaa draget det Skel mellem Landejendomme og Byejeendomme, at i Byerne inddrages den væsentligste Del af Konverteringsfordelene gennem Konverteringsafgiften.

Men da det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) var kommet saa langt frem i sin Udvikling, foretog han det mærkeligste Ba-

dutspring, jeg nogen Sinde har set, idet det ærede Medlem fra dette Synspunkt pludselig sprang over til at sige, henvendt til det ærede Medlem Hr. Clausager: Det er jo et Spørgsmaal, om det overhovedet er nødvendigt at gennemføre en Lovgivning om alle disse Ting; blot vi gik til, som det ærede Medlem Hr. Clausager har tænkt sig, at give Skattefrihed for 4 pCt. Obligationer i Fremtiden, kunde vi helt undlade en saadan Lovgivning.

Ja, men ærede Medlem Hr. Hans Hansen, det var jo en forfærdelig Brøler! Hvad vil det sige, at Staten giver Skattefrihed, der medfører Konverteringsmuligheder i By og paa Land og dermed Stigning i Byejeendommens Værdi? Det vil jo netop sige, at selve Statens Eftergiven af Skat bliver en direkte Gave til Byejeendomsbesidderne. Det vilde altsaa blive Følgen af det ærede Medlems Konverteringspolitik, hvis det ærede Medlem fik Lejlighed til at udfolde sig. — Jeg kan ikke nægte, at naar jeg hører saadanne Betragtninger fremsat, bliver det mig mere og mere en psykologisk Gaade, hvordan det er muligt, at Retsstatspartiets Ordførere her i Tinget stadig kan blive ved at tale med den Selvsikkerhed, hvormed de i Almindelighed taler om økonomiske Problemer.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Kyeds Udtalelser om visse Dele af Afsnit II. Det ærede Medlem Hr. Kyed betegnede § 18 i Afsnittet om Renteudligningsfonden som et Kriseafrustningsforslag. Jeg accepterer dette Udtryk, det er i Virkeligheden en ganske god Betegnelse af § 18. Derimod maa jeg sige, at det ærede Medlem ikke har Ret, naar han siger, at den Tanke, der ligger til Grund for § 18, har sin Rod i de fastlønnedes Krisekasse. Nej, den har sin Rod andetsteds. Den har bl. a. sin Rod i det ejendommelige Forhold, at Landbruget, hvis Bedrifts- og Ejendomsformer, baade socialt set og set ud fra, hvad der fremmer personligt Initiativ, er saa langt at foretrække fremfor adskillige andre Ejendomsformer inden for Erhvervslivet, dog endnu ikke har formaaet at skabe en Konsolideringsordning for Landbrugserhvervet, saaledes som det findes inden for andre Erhverv, hvis Ejendomsforhold efter min Mening i øvrigt er af langt mindre tiltalende Karakter.